

En Xavier i en Miquel són pare i fill d'una d'aquelles empreses familiars catalanes que han sabut evolucionar amb el temps i reconvertir la seva activitat quan ha estat necessari. Fabricants d'espelmes des de 1914, asseguren que totes les generacions porten la cera a les venes, i és aquesta la raó per la qual han superat els moments difícils i han sabut continuar endavant.

Però comencem deixant que sigui en Xavier qui faci una mica d'història: **"L'empresa la va fundar el germà del meu besavi, mossèn Sebastià. El primer que va fer va ser cobrir les seves necessitats i les dels companys d'altres parròquies. Feia sobretot ciris però també comprimits de carbó, que són els que es cremen a les esglésies quan es tira l'encens a sobre i és el que desprèn aquella olor tan característica."** Malauradament va morir molt jove i va ser el besavi Genís qui va continuar el negoci, per passar-lo a mans del seu fill Gabriel que el va convertir ja en una empresa reconeguda arreu de l'Estat: **"Això va ser acabada la Guerra Civil. Les esglésies havien quedat arrasades i calia reposar-ho tot de nou. Va tornar l'època de les processons i les espelmes i els ciris van tenir una gran demanda."** Més endavant, Sebastià, el pare d'en Xavier, va donar impuls a l'empresa construint una nova fàbrica.

El canvi radical es va produir a partir de la celebració del Concili Vaticà II: **"Amb l'arribada al papat de Joan XXIII, van desaparèixer una sèrie de mesures molt rígides que havien existit fins llavors, entre les quals l'obligació que les espelmes portessin un 60% de cera pura d'abelles. D'altra banda, va minvar de manera notable la celebració de novenes, rogatives i processons."** Tot plegat va fer que la família Roura s'hagués de plantejar seriosament la renovació si no volia que l'empresa desaparegués: **"Vam optar per modernitzar-nos i potenciar la indústria. Vam continuar treballant per als nostres clients de sempre, però també per a molts dels petits fabricants que van tancar els obradors i es van quedar només la botiga."** A tot això cal afegir els nous gustos del públic consumidor: **"Amb l'arribada del turisme els restaurants van començar a decorar les taules amb espelmes, per Nadal va augmentar la venda en el sector de decoració i això fins a arribar al boom que vivim en aquests moments."**

Amb una clientela que va des de l'església fins a la discoteca, els nostres protagonistes s'han adequat a les demandes del consumidor: **"Hem anat millorant qualitats, presentacions, models, i es té molt en compte el tipus de mercat al qual va adreçat aquell producte concret."** La sortida a l'estranger és un dels reptes principals de l'empresa, tal i com ens explica en Miquel: **"Hem començat a vendre a França, Itàlia, Portugal, Cuba, Xipre i Turquia, però ens falta consolidar més mercats."** I el seu pare encara afegeix: **"Som membres de l'Associació d'Empresaris Europeus Fabricants d'Espelmes, amb seu a París i amb un nombre concret de trobades anuals. Treballem per crear unes normatives de seguretat i de qualitat que nosaltres mateixos ens autoexigim. També formem part de l'Honorable Col·legi de Cerers de Catalunya, que amb més de 500 anys d'antiguitat encara es manté actiu i vetlla pel bon nom de la professió."**

I és que els secrets d'una espelma són molts: **"És un producte barat i amb diverses funcions que comprenen des de la decorativa fins a la religiosa, passant per les noves espelmes perfumades antitabac o les que**

espanten els mosquits. Una espelma crea un clima d'intimitat i de benestar. Mirar-se la seva flama porta records, sentiments." I en Xavier encara segueix: **"La màgia de l'espelma és veure-la cremar. La seva és una flama viva, a mesura que crema pren formes diverses i fins i tot canvia de tonalitat. D'altra banda, gairebé no deixa cap mena de residu i es pot reciclar al 100%."** Això ho demostra la gran quantitat d'espelmes que ells mateixos serveixen al monestir de Montserrat i que s'encarreguen de reciclar **"ja que amb la mica de residu que queda un cop s'han cremat es fan uns ciris que retornem a la basílica."**

El procés de fabricació d'una espelma ha canviat força al llarg dels anys de vida de Ceres Roura, s'ha modernitzat i ampliat, però continua mantenint l'essència dels seus productes: **"Hi ha l'espelma de cera d'abelles que encara es fabrica, però té l'inconvenient de tenir una matèria primera molt escassa i de ser molt difícil de treballar amb la maquinària actual."** No obstant això, **"el que tradicionalment tothom anomena cera és parafina, un derivat del petroli amb què es fabrica la major part de la producció mundial. Barrejada amb un producte vegetal, l'àcid esteàric, s'endureix i pren la seva olor característica."** El ble, per la seva banda, és un fil de cotó que s'introdueix a l'espelma durant el seu procés de fabricació: **"El fil passa pel mig del motllo, de manera que a mesura que es solidifica la cera ja queda amb el ble a dins."**

En Miquel ens explica per què, tot i la seva joventut, s'ha decidit a continuar treballant a l'empresa familiar: **"De petit ja m'agradava anar a la fàbrica i fer formes i figures amb la cera tèbia. A més, és un producte amb un procés de fabricació que m'atrau i amb tota una filosofia al darrere."** En Xavier reprèn el fil de la conversa: **"Des de sempre hi ha hagut una certa ombra de misteri al voltant de l'espelma, des d'aquella persona que l'encén davant d'un sant per demanar-li uns favors fins a la que la busca per fer-li presidir un sopar romàntic. He pensat sempre que no venia un producte, sinó tota una manera de viure."** I segueix: **"A més, tal com deia el meu fill, tots ens hi hem embrutat les mans de petits i hem viscut l'empresa com una unió de la família. Recordo els avis i els pares treballant tota la nit per acabar els ciris de la processó de Dijous Sant, i aquestes són coses que et marquen."** El transcurs de l'any i de les seves festes més entranyables a Can Roura anava sempre relacionat amb un treball intens: **"La Setmana Santa, Corpus, l'època de difunts i Nadal eren moments que vivíem intensament."**

Aquest amor i aquesta dedicació a l'empresa van fer que en Xavier no es donés per vençut ni en una de les circumstàncies més difícils de la seva vida: **"Erem a Madrid en una fira i ens van telefonar per dir-nos que s'havia cremat la fàbrica. No en quedava res, però vaig decidir continuar endavant. Vaig demanar l'ajuda dels treballadors i companys del ram que es van posar al meu costat. Això era un divendres i dilluns tornàvem a obrir en uns magatzems que ens havien deixat, treballant manualment tal i com ho fèiem trenta anys enrere."** D'això fa un any i mig. En aquests moments Ceres Roura continua produint a un bon ritme: **"Vaig pensar que ja teníem un nom, uns clients, uns col·laboradors excel·lents tal i com m'acabaven de demostrar i un fill al darrere que estava il·lusionat per continuar. Havia de fer el cor fort i no enfonsar-me."**

**“De petit ja m’agradava
anar a la fàbrica i fer
formes i figures amb
la cera tèbia: és
un producte amb un
procés de fabricació que
m’atrau i amb tota una
filosofia darrere”**

Miquel i Xavier Roura - Figueres (Alt Empordà)